

JAK DĀ•L (A KAM) S EVROPSKOU UNIĀ•?

StĀ™eda, 15 kvĀ›ten 2019

OpravdovĀ; funkĀ•nĀ- demokracie mĀ-Ā¾e bĀ½t jen v Ā›tvaru, ke kterĀ©mu cĀ-tĀ- vĀ›tĀjina obĀ•anĀ- emotivnĀ- vztah, nikol takovĀ©m, kterĀ½ je jim lhotejnĀ½ nebo jej dokonce nenĀjvidĀ-. Demokracie je tedy vĀ›ci srdce, jak o tom mluvil Masaryk. JestliĀ¾e se rozpadly i takovĀ© stĀjity jako ĀČeskoslovensko a JugoslĀjvie, hrozĀ- odtrĀ¾enĀ- Skotska a KatalĀjnska, je asi iluzornĀ- mluvit o tom, Ā¾e mohou tvoĀ™it evropskou federaci stĀjity, jejichĀ¾ obyvatelĀ© se jeĀjtĀ› v dosaĀ¾itelnĀ© historio vybĀ-jeli po milionech.

Pokud

bychom pĀ™istoupili na nutnost vytvoĀ™it Evropskou unii za kaĀ¾dou cenu ve formĀ› centralizovanĀ©ho stĀjtu, musĀ-me pĀ™etvoĀ™it souĀ•asnou sociĀlnĀ- realitu buĀ• tak, Ā¾e obyvatelĀ© EU

1/ pĀ™ijmou identitu s EU jako podstatnou a opustĀ- identitu se svĀ½m nĀjrodem, potom je moĀ¾nĀj demokratickĀj existence (podobnĀ› jako USA), nebo 2/ rezignujĀ- na demokracii a svĀ›Ā™Ā- vlĀjdu nad sebou do rukou nĀ›jakĀ© despotii.

Vize EU nenĀ- nic, co by vznikalo pĀ™irozenĀ›, jejĀ- koneĀ•nĀj podoba nenĀ- jasnĀj, je to mlhavĀj vize. MĀ-Ā¾e bĀ½t skuteĀ•nĀ› na jen jistĀ½m druhem nĀjsilĀ-. EvropskĀ© nĀjrody spoleĀ•nou identitu necĀ-tĀ- a v demokratickĀ©m celku by ty velkĀ© vĀ¾dy pĀ™ehlasovaly malĀ© nebo protestujĀ-cĀ-. VidĀ-me, jak se vĀjechny nĀjrody chovajĀ- sobecky a nikoliv s obĀ•anskou evropskou sounĀjleĀ¾itostĀ-, jak od nĀjs odvĀjdĀ- penĀ-ze do svĀ½ch zemĀ-, jak z nĀjs dĀ›lajĀ- popelnici, smĀ›rujĀ- k nĀjm horĀjĀ- zboĀ¾Ā-, jak u nĀjs vytvoĀ™Ā™Ā- podĀ™adnĀj pracovnĀ- mĀ-sta, zatĀ-mco doma prvoĀ™adĀj. To nenĀ- nĀ›jakĀ½ zlĀ½ zĀjmĀ›r, to je prostĀ› docela pĀ™irozenĀ© chovĀjnĀ-, ve kterĀ©m je jasnĀ© upĀ™ednostĀ›ovĀjnĀ- svĀ©ho nĀjrodnĀ-ho zĀjmu. Pokud bychom podlehli onĀ© propagandĀ›, Ā¾e nĀjrodnĀ- zĀjmy neexistujĀ-, Ā¾e Evropa je nĀje hodnĀj matka a ochrĀjnĀ- nĀjs (vĀ¾dyĀ› jsme pĀ™ece EvropanĀ©), tak se staneme okopĀjvanĀ½mi uboĀ¾Ājky tak dlouho, dokud se neprobudĀ-me a znovu nezaujmeme nĀ›jakĀ½ nĀjrodnĀ› obrannĀ½ postoj (pokud budeme mĀ-t k tomu jeĀjtĀ› sĀ-lu).

EU

ovĀjem mĀ-Ā¾e slouĀ¾it jako bezpeĀ•nostnĀ- orgĀjn. Jako takovĀ½ ji uznĀjvajĀ- snad vĀjichni. Je zapotĀ™ebĀ- udrĀ¾ovat bezpeĀ•nost jak vnĀ›jĀjĀ-, tak vnitĀ™nĀ-, aby nevznikaly nĀjm dobĀ™me znĀjmĀ© etnickĀ© a stĀjtnĀ- konflikty. To mĀ-Ā¾e vĀ©st k urĀ•itĀ© omezenĀ© jednotĀ›. Pokud by se ovĀjem bezpeĀ•nostnĀ- faktor zneuĀ¾Ā-val k vytvoĀ™enĀ- evropskĀ©ho stĀjtnĀ-ho konstrukt (vytvĀjĀ™enĀ-m nepĀ™Ā™-tele, kterĀ½ buĀ• neexistuje, nebo je mnohem mĀ©nĀ› nebezpeĀ•nĀ½, neĀ¾ se vyklĀjdĀj) potom jde o pĀ™esahujĀ-cĀ- centralismus a platĀ- pro nĀj shora uvedenĀ© dva body.

JedinĀ› despotickĀ© vlĀjdnutĀ-, kterĀ© omezĀ- pravdivĀ© informace a prohloubĀ- ideologickĀ© konstrukce, mĀ-Ā¾e doĀ•asnĀ› vytvoĀ™it zdĀjnĀ- nĀ›jakĀ©ho nebezpeĀ•Ā-, neĀ¾ se provalĀ- pravda. V souĀ•asnĀ© dobĀ› je jeĀjtĀ› pĀ™Ā-liĀj velkĀj svoboda na to, aby se takovĀj konstrukce vytvoĀ™ila, ale pokusy omezit svobodu informacĀ- uĀ¾ probĀ-hajĀ-.

Po

zkuĀjenostech s komunistickĀ½m reĀ¾imem musĀ- zamrazit, kdyĀ¾ hlavnĀ- sdĀ›lovacĀ- prostĀ™edky se prohlĀjujĀ- za jedinĀ©ho hlasatele pravdy a vykonavatele exekuce na jakĀ½koliv odliĀjnĀ½ nĀjzor, kterĀ½ lze vĀ¾dy deklarovat jako nenĀjvistnĀ½ nebo slouĀ¾Ā-cĀ- ruskĀ½m zĀjmĀ™m (nenĀ- nezĀjvislĀ½ posuzovatel urĀ•ujĀ-cĀ- pravdivost).

JestliĀ¾e HabsburskĀj monarchie byla vytvoĀ™ena

jako jednotná forma pro boj s Turky, měla opodstatňovat existenci. Když však
 přestala národy chránit proti Prusku a později Německu, dokonce se jeho moci
 poddávala, přestože všechny tradiční prvky a určitou identitu občanů, ztratila její
 existence význam jako převažující prvek sociální reality.

Pokud

převažovalo v SSSR komunistické myšlení, byl tento tvar potěšitelný, protože
 okolní tzv. svobodná svět byl nebezpečný. Jakmile se komunismus přehřál, svět jiná
 obyvatel nedělá, protože existuje, když jiná systémy lápe fungují, přestala být
 okolní svět nebezpečný a naopak se stalo nebezpečným centrum v Moskvě, která
 vykonávala jakousi koloniální moc nad ostatními republikami. To se má stát
 samozřejmě opakovat v tmavomodrém s hvězdkami.

Souasně ruská záměrem je přirozeně namířená
 proti evropské univerzalitě. Jestliže evropské centrum přehřívá mocenskou
 integraci proti všem národům a zavede despoticke prvky vládnutí, nastávají
 situace, ve kterých se zájmy mnoha národů ztotožňují s ruským zájmem. USA sice
 takovou roli nehrají, ale mohou ji zaujmout také (mnozí krajané upozorují na
 vzrůstající moc Německa v EU). VLASTIMIL PODRACKÁ pokračování - zát